

לצאת!

אסופה נגד

המלחמה בעזה

מעין, אתגר, מארב, דקה, סדק, גרילה תרבות

לצאת!

אסופת שירה נגד המלחמה בעזה

לצאת, אסופה נגד המלחמה בעזה והפקרת הדרום, הוכנה בדחיפות גדולה וזעם רב, מיד עם פתיחת המלחמה, כתגובת מחאה מיידית. האסופה היא שיתוף מלא תקווה של מספר גדול של כתבי עת: מעין, אתגר, דקה, סדק, גרילה תרבות ומארב. בערב היום השלישי למלחמה הוצאנו קול קורא, וביום החמישי למלחמה נפגשנו ל21 שעות עריכה מרוכזות כדי לבחור חומרים. לצאת! נועדה להספיק לצאת להפגנה הגדולה ביום שבת, שבוע למלחמה. לפני שנה וחצי יצאה אנתולוגיית השירה המעמדית 'אדומה' שהייתה הצלחה גדולה והגיעה למהדורה שלישית. האסופה הזו היא המשך ישיר שלה, אך היא גם שונה מאוד, שכן יצאה במהירות רבה. חלק מהיתרונות והחסרונות של החוברת שבידכם קשורים למהירות וללחץ שבהם נערכה. על אף הזמן הקצר, הגיעו אלינו מאות טקסטים ועבודות אמנות, שנאלצנו לדחות רבים מהם בגלל חוסר מקום.

את כולנו חיברה הסלידה מהמלחמה הנוכחית, שנערכת מהנוף של מגדלי אקירוב ושל זגוגיות המטוסים, כשנרצחים בה תושבי עזה ונכתשים תושבי הדרום. עוד נשלם את מחיר היוהרה, הציניות והכוחנות והפקרת האוכלוסיות בפריפריה בדיוק כשם ששילמנו במלחמת לבנון השנייה, שהובילה רק למוות והרס, ולא השיגה דבר. לצאת! קוראת להפסיק את הכיבוש ולצאת לפעולה ארוכת טווח ובעלת חזון רב-תרבותי ושוויוני. אנחנו מגנים את הטבח וההרג, קוראים להפסקת אש מיידית ולמעבר לפסים של הידברות ושיתוף.

עורכים: בעז יניב, יערה שחורי, מתי שמואלוף, תומר גרדי, רועי ארד, ניר נאדר, רונן אידלמן ויהושע סימון.

מעצב: רונן אידלמן. **פונטים:** הגילדה

הוצאת אתגר, מארב, סדק, דקה, מעין וגרילה תרבות.

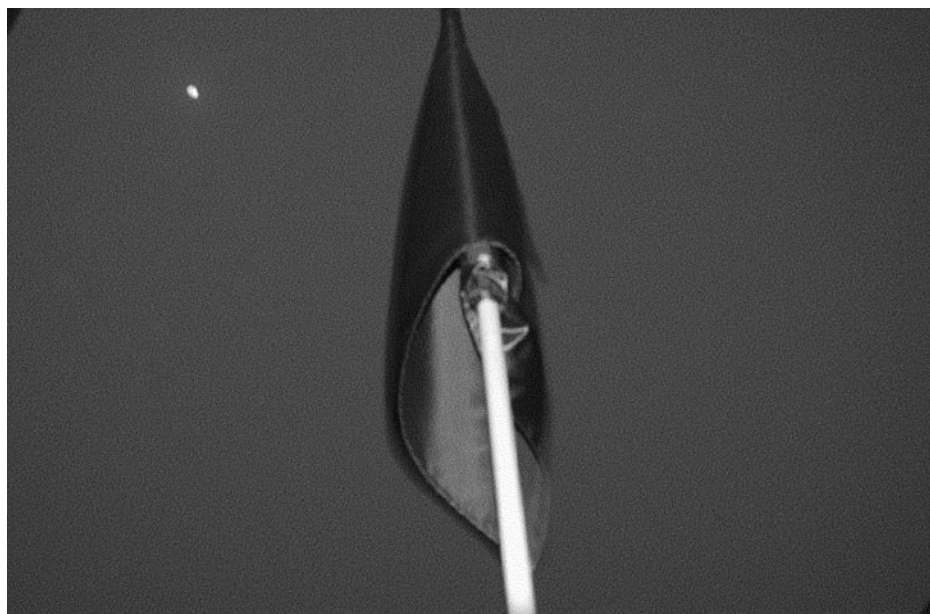
מהדורה ראשונה, אלף עותקים, 01.01.2009

www.etgar.info

www.maarav.org.il

www.daka-journal.com

www.maayanmagazine.com

קארין מנדלוביץ'

פיוט לימים הנוראים / ערן צלגוב

מי במים
מי באש
מי בידיי
מי תחת ידיי
מי בארבעים ושמונה
מי בחמש חמישים ושש
מי בפעולותגמול
מי בשישים ושבע, בשישים ושמונה, בשישים ותשע,
בשבעים, בשבעים ואחת, בשבעים ושתיים,
בשבעים ושלוש
מי בשנת לידתי
מי בשבעים וחמש, בשבעים ושש, בשבעים ושבע, בשבעים
ושמונה, בשבעים ותשע, בשמונים,
בשמונים ואחת
מי בסברה ושתילה
מי בשמונים ושלוש, בשמונים וארבע, בשמונים וחמש,
בשמונים ושש
מי באינתיפאדה הראשונה בידיים ורגליים שבורות,
מי בשמונים ושמונה, בשמונים ותשע,
מי בידי עמי פופר
מי בתשעים ואחת,
מי בשמי
מי בתשעים ושלוש, בתשעים וארבע, בתשעים וחמש
מי בכפר כנא
מי בתשעים ושבע, בתשעים ושמונה, בתשעים ותשע
מי באינתיפאדת אל-אקצה
מי בסיכול ממוקד
מי באלפיים ואחת
מי בפצצותון וחצי
מי באלפיים ושלוש, באלפיים וארבע, באלפיים וחמש

מי הפעם בכפר כנא
מי בפצצות מצרר
מי באלפיים ושבע
מי בחנוכה של עופרת יצוקה

מי הבא בתור

התרבות העברית / אהרון שבתאי
(דברים ביום עיון לסטודנטים)

התרבות העברית
דומה לשתי אחיות
בנות טובים,
שתיהן נשואות
לבני חיל,
קציני קבע,
האחת לפינקי
והשניה לבוגי.
בבקר משכימים
פינקי ובוגי,
זה מתרוצץ
עם פלוגות שריוניו,
זורע הרג
במשכנות העוני
ומחריב בתים
על ילד וזקן,
וזה מציץ
מבעד למשקפיו
ובכובד ראש
שם למשיסה כפרים
שמטעים לבלבו בהם
והופך ערים
למחנות ריכוז.
ממרחק עשרים ק"מ
לא נשמע אלא
זמזום הממטרה,
הספרים הוחזרו
לעמוד בארון

בחליפותיהם הנאות,
ושתי האחיות
מתפנות למתכוניהן
וניגשות לבשל,
זו גולש לבוגי,
וזו פסטה לפינקי.

לבני, אני בוחבוס

מה היה? / אימן אגבריה

מה היה בזכרון הציפורים
מלבד עצים
לפני שלמדנו קרוא ומעוף.
מה היה בזכרון העצים
מלבד יער
לפני שאיבדנו אחד את השני.
מה היה בזכרון היער
מלבד אדמה
לפני שהתחלנו להתאהב בבדידות.
מה היה בזכרון האדמה
מלבד שמים
לפני שנהינו אלוהים.
מה היה בזכרון השמים
מלבד געגוע
לפני שהפסקנו להתפעל מהנמלים
והתחלנו להאמין למטוסים.

המוות אולי מזדקן / הרולד פינמר

המוות אולי מזדקן
אבל מכות הוא עוד מפליא

אבל המוות כובש אותך
באורו האוורירי

והוא אשף כה ממולח
עד שכלל אינך יודע

היכן הוא משחר דומם
להדיח אותך מרצון
וממחלצות המחץ
להפשיט אותך עירום

אבל המוות מתיר לך
לארגן את עתותיך

בעוד הוא יונק הצוף
מכותרות פרחיך

אפריל 2005

תרגום - יערה שחורי ודריה קסובסקי

*** / תומר גרדי**

והרי קריאה לכל בעלי הכלבים.

בבקשה!

בבקשה!

בבקשה!

בבקשה!

תפסיקו לנקות את החרא מהמדרכה!

צפניה זה למה הוא בא / שמעון אדף

וְאֲנִי בְּאֶבְלֵי הַתְּעוֹרָרֹתַי בִּבְקָר אֶתְמוּל וּצְפַנְיָה עַל שְׁפָתַי: כִּי
עֲזָה עֲזוּבָה תִּהְיֶה וּשְׁדֵרוֹת תִּשָּׁדֶד וְאַשְׁקֵלֹן

לְשִׁמְמָה אֲשֶׁדּוֹד בְּצִהְרִים יִגְרְשׁוּהָ וְעֶקְרוֹן תִּעְקַר. מִי הִכְרִיחַ
אוֹתִי לִקְרֹא תִּרְיָ עֲשֹׂר כְּשֶׁהָיִיתִי צָעִיר מִכְּרִי

לְהִתְנַגֵּד.

* / רועי רוזן

שלום הגליל; שלמוני-תום; מנוחת-ישרים; מנוחת ישרים ב';
הקוצרים ברינה (הקרויה בפי הציניקנים מלחמת הצרעת, בגלל
ההשפעה ההדרגתית של הנשורת הכימית על גופות הפצועים);
ההגשמה; חומת-מגן; חמה מפציעה; חדירה אחורית; טיפול
שורש; ניכוש חרולים; ניקיון אישי; שלוות-הערבה; כריתת
תוספתן; שירת דבורה; מנוחת ישרים ג'; מתקפת נועם הליכות;
טיפול שורש ב'; דרכי-נועם; בליץ אמצעי-מניעה; דרישת
שלום; זמזום הדבורה; מנוחת ישרים ד'; רפידת ערווה; שיר
השירים; קשת בענן; הרדמה מקומית; טלטול עמלק; רודף
שלום; ולאחרונה, מבצע שיטוח ארבע-מאות הכפרים ושמונה
הערים וחיסול האוכלוסיות האזרחיות העוינות שזכה לשם
טיהור מידות.

מתוך הרומן ציונה™ (תל אביב, כתר, 2006)

זה הלב / סלמאן מצאלחה

איך השיר יגליל,
במלים רוֹחֶשׁוֹת,
אֶת קוֹרוֹת הַדְּמָמָה?
אֶלְמָה רְתוּמָה
כִּמּוֹ אוֹרוֹת לְצֹל
עַל הָאָרֶץ שְ�מָמָה.

מִי יִשָּׂא אֶת הַקּוֹל,
הוּא חֵיל בְּצָרִיחַ,
בֵּין הַיָּם הַתָּכֵל
לְעֶפֶר הַטּוֹמֵן בְּחֶבֶד
חִלּוּמָה שֶׁל יִלְדָה
בְּרָפִיחַ?

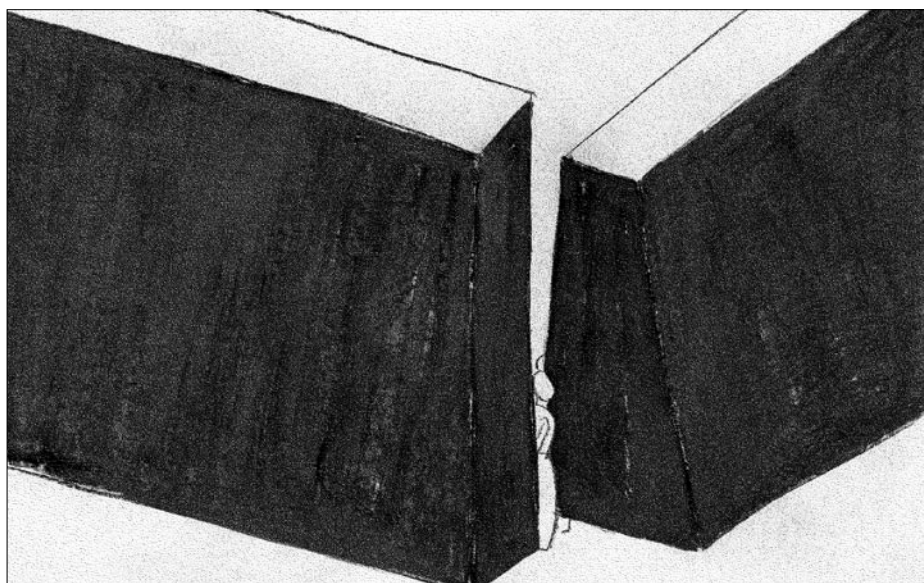
וְאִם יֵשׁ גְּנָחָה,
מִי־הוּא זֶה שִׁיתְּנָנָה?
מִי יִשִּׁיר לְעוֹלָם
עַל יִלְדָה יְתוּמָה
שֶׁהִיְתָה וְאִי־נָנָה?

וְאוֹלִי הוּא יוֹסִיף
לְשִׁירוֹ עוֹד שׁוֹרָה,
עוֹד "אֶחָד, מִי יוֹדֵעַ?"

מִי יִנְצֹר אֶת זְכָרָה
לְמוֹעֵד מְשׁוּעַ?

לֹא הִטֵּל הַיּוֹרֵד
כַּפְּנִינִים עַל צָנָאֵר,
לֹא אֶגְלִי הַמָּטָר.

זֶה הַלֵּב הַנּוֹבֵעַ.

גל קיין

סדרה חשבונית אינסופית / צאלה כץ

תספור טילים וחיילים
רכבים, מדים, סכו"ם
מנה את שלנו, של האויב,
עוברי האורח והאו"ם

תספור את המתים
ואת אלו שנשארו
תפריד בין מחבלים
לאלו שעזרו

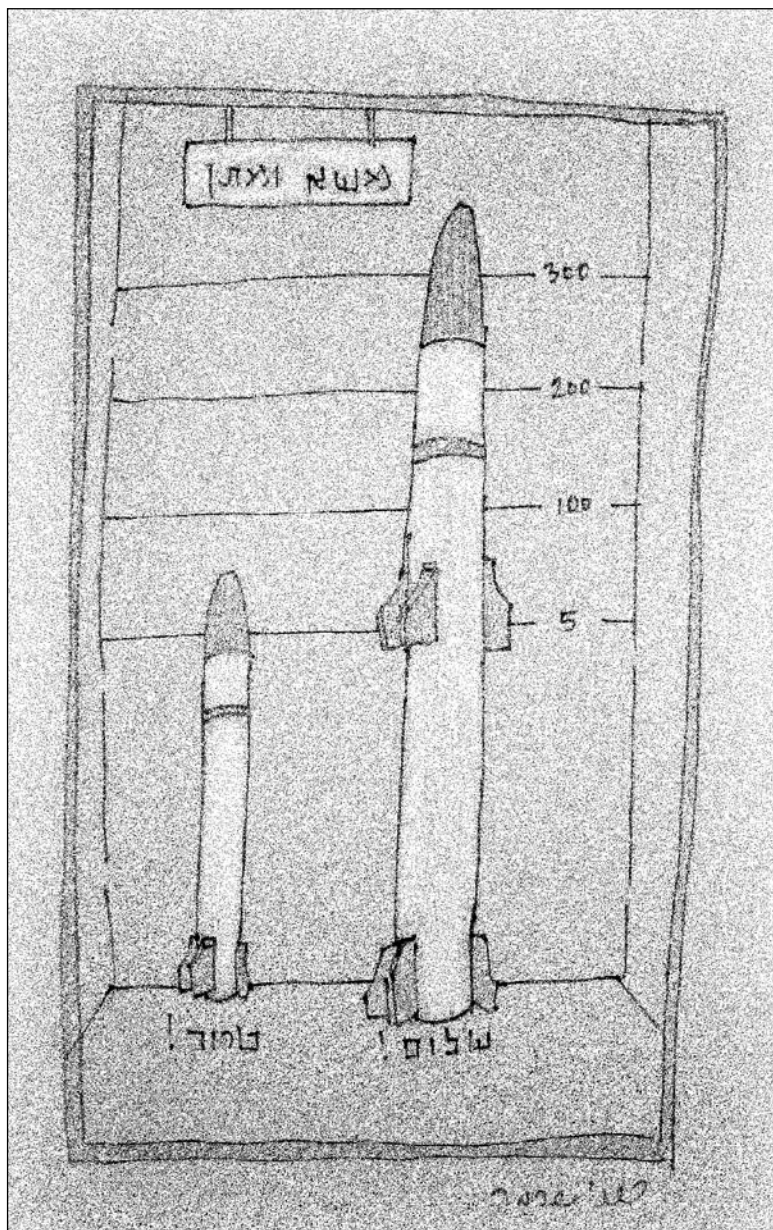
תספור כמה ירינו
וכמה ירו עלינו
הפחת ההרוגים שלנו
מאש כוחותינו

תספור כמה מתים
יצדיקו עוד תגבורת
ערוך שקלול עם הנתון
שהופיע בתקשורת

תספור סרבני מצפון משמאל
הפחת מתנחלים עריקים
הכפל בממוצע הרוגים לשנה
כשאינן אסון מסוקים

תספור חפים-מפשע
בלי לבנונים, לנו זה לא נוגע
ולגבי ערביי ישראל
האם לספור? איש לא יודע

תספור בקול רם
מונוטוני, מונפש
ואם תתבלבל
תתחיל מאפס, מחדש

רשני שרמה

קורבנים / אסנת אימה סקובלינסקי

בֵּין הַקֶּרֶבֶן שֶׁלִּי לַקֶּרֶבֶן שֶׁלָּךְ מְתוּחַ הַגִּילּוּם
וּתְעֵלֶת סוּאָץ, וּשְׁפָכִים וּפְלִיטִים וּבִיּוֹב
אֲנִי רוֹצֶה לְחַפֵּר מִנְהַרְת אֶהְבֶּה שֶׁתַּחֲבֵר בִּינֵינוּ
נוּכַל לְגַדֵּל שָׁם עֲבָרִים עֲלִיזִים, שִׁיחִיו
מִיּוֹנִים מְמַלְאוֹת
אֲנִי רוֹצֶה לְהַתִּיק אֶת הַעֲתִיקוֹת שֶׁלִּי וְהַעֲתִיקוֹת שֶׁלָּךְ
לְסִפְרֵי הִיסְטוֹרִיָה וּסְדֵרוֹת בְּטָלְיוֹזִיָה הַחֲנוּכִית
וּלְטִיִּיל הַלּוֹךְ וְשׁוֹב בְּלִי מִמְצָאִים אֲרַכִּיאֹלוֹגִים
מְלַבֵּד כֻּלָּם שֶׁשֶׁכַּחֲנוּ לְשִׁתּוּף וּנְשִׁאָרוּ בְּפִיּוֹר
אֲנִי רוֹצֶה לַפְעוֹר סֶדֶק בְּשֹׁכֵר הַסּוּרִי אֶפְרִיקָנִי
שֶׁאֲדַמּוֹת יוֹזוּוּ כֵּךְ שֶׁלֹא נֹזְכּוֹר הֵיכֵן הָיוּ קֶדֶם
וְהַמְנַהֲרָה תִּתְמוּשֵׁט לְתוֹךְ עֲצֻמָּה וְהַעֲבָרִים יִמְחָצוּ
לְדַפְנוֹתֶיהָ בַּעֲלִיּוֹת
וּנְגִיד שֶׁכֵּךְ הִיָּה תָמִיד
כּוֹלֵנוּ נִהְיָה צִלִּי קוֹרְבָנִים מְתַקֵּק
שְׁנִיתֵק מַעֲצָמוֹ

* / יונתן פולק

ביום ראשון, ה-28/12/08, התקיימה בנעלין הפגנה במחאה על הטבח בעזה. מהר מאוד הסלימה ההפגנה לעימותים במספר מוקדים בין צה"ל ומג"ב - שירו כדורים מצופי גומי וגז מדמיע - לבין תושבים מהכפר, שיידו אבנים לעבר החיילים.

המוקד המרכזי של העימותים היה בכניסה הראשית לכפר, סמוך לצומת בין כביש 446 לכביש 4460, ושם היו מרוכזים כוחות גדולים מאוד של מג"ב. מוקד שני היה מעט דרומית-מערבית לכביש 4460, במטע זיתים הצמוד לבתי הכפר. המבנה הקיצוני של הכפר, לול תרנגולות, נמצא בתוך מטע הזיתים, וסביבו התנהלו העימותים, כשהחיילים בציידו האחד של הלול, והמפגינים בציידו השני. במקום היו 15-30 צעירים.

אני עמדתי בסמוך למוקד העימותים השני, במרחק של 30-40 מטר ממידי האבנים.

במשך זמן ממושך נעשה שימוש נרחב בגז מדמיע וכדורים מצופי גומי על ידי החיילים במקום. בשלב מסוים השתנו קולות הירי, וזיהיתי מניסיון שמדובר בירי אש חיה. הירי היה בבודדות. התקרבותי אל האנשים שיידו אבנים כדי להזהיר אותם שהצבא החל בירי חי.

המפגינים עמדו מאחורי גל אבנים גבוה לצידו של הלול, והחיילים, ארבעה או חמישה במספר, ביניהם קצין, עמדו במרחק של כ-20 מטר, כשהם מאחורי טרסת אבנים, ונעים בחופשיות הלך וחזור לאורכה. היה ברור, גם מהתנהגותם שלהם, שלא נשקפה לחיי החיילים כל סכנה. הירי בכדורים חיים לעבר המפגינים (לא באוויר) נמשך כמה דקות.

מפאת הסכנה התחלתי להתרחק כשאני הולך לאחור ופני לכיוון ההתרחקות, אחרי שהזהרתי כמה מהצעירים שהחיילים משתמשים באש חיה. הרחקתי בערך חמישה מטרים כשאחד מהמפגינים נורה ברגלו. רצתי והייתי השני להגיע אליו. פינינו אותו למרחק של כ-15 מטר, אל עבר צוות פרמדיקים שהיו במקום. זה נמשך חצי דקה, אולי פחות.

בזמן שפינינו אותו נשמעו צעקות על עוד נפגע. רצתי חזרה, ובמחצית הדרך ראיתי ארבעה אנשים סוחבים אדם שנראה ללא רוח חיים, ונורה בגבו. מאוחר יותר התברר לי שזה היה ערפאת ח'וואג'א.

הסתכלתי לעבר המקום שבו נורו האנשים, מטרים ספורים מהמקום שבו עמדתי, וראיתי אדם נוסף נורה ומתמוטט. אנשים שהיו לידו סחבו אותו, צעקו שהוא נורה בראשו. מאוחר יותר נודע לי ששמו מחמד ח'וואג'א. הירי נמשך. ראשו היה מכוסה בדם, שניגר בזרם חזק מאוד. האנשים שנשאו אותו היו ספוגים בדמו.

רצתי לכיוון ערפאת ח'וואג'א, והחלפתי את אחד האנשים שסחבו אותו. החזקתי בכתפו השמאלית ובראשו על מנת שלא יטולטל. ידי שאחזה בכתפו ובגבו כוסתה בדם. אחד מהצעירים החליף אותי. במקום לא היה אמבולנס, ומהר מאוד הועברה גופתו למכונית ששייכת לאחד מתושבי הכפר כדי לפנות אותו. האמבולנס הגיע כדקה לאחר מכן ופינה את שלושת הפצועים לבית החולים ברמאללה.

אדגיש שוב שהירי באש חייה לא היה קצר ולא נבע ממצוקה של החיילים, או ממצב שיכול היה להתפרש בדרך כלשהי כסכנה לחייהם, אלא התמשך מספר דקות, שבהן היו החיילים מאחורי מחסה, ולא בנסיגה. בנוסף, במרחק קצר מאוד משם, היו כוחות גדולים בהרבה, להערכתי עשרות שוטרי מג"ב, אשר בשום שלב לא חשו אל המקום, עובדה שמצביעה על כך שהחיילים לא חשו בסכנה.

ערפאת ח'וואג'א נורה בגבו, כלומר היה עם גבו לחיילים כשנורה ולכן לא יכול היה לסכן אותם כלל.

קוקסייל / ינאי ישראלי

הצבע הפוליטי של הרקיע דוהה
על גג בתל אביב,
נמהל ביין שקיעה מעל הים, בתעתוע
מגדל האופרה עד חסן בק.

יפים הנצרים אנשי הקבע,
שרירים מבצבצים מתחת לחלצות
צבעוניות, ברקודם
ישחקו לפני הנצרות עד זוב

הצחוק מן השפתים, את צעירותם.
ערב כך הולך ורב סביב, העיר מדליקה
תשוקות קטנות בבשר החשכה.
רק תעלות הביוב זוממות להתפקע,

להציף בועם האלם את שאינו פוסק לרגע,
עורקי התנועה והגוף החם
מן הדבר שהוא שאין
מדברים בו כאן.

יפות הנצרות,
חצאיות מעניקות השראתן לרוח,
מסתחררות בלהק מסוקי תקיפה.

"מלחמת הסקרים" או נרק תואם ביבי או ציפי / חן כהן

המלחמה הזאת לא ממש נוגעת לי
זה מלחמות של האשכנזים
ואני עובד, עובד שחור, (כמו רוב העם)
מסדר סחורה, יותר נכון עוזר,
בסופר, ביד אליהו, דרום ת"א
הם עושים שלום או מלחמה
או רוצים לעשות את שניהם, בו זמנית, לא ברור בדיוק,
קונים בסופר הרבה שטויות
שאני בחיים לא הייתי קונה
כמו דגנים בקופסא של 50 גרם עם נגיעות
של דבש ושוקולד ושטויות ב20 שקל
משהו שכל בן אדם עמך היה גומר בביס
בלי לשים לב,
אבל אתם יודעים, אשכנזים ממגדלי יוקרה
אין להם על מה לבזבז את הכסף
המלחמה הזאת לא נוגעת לי ולא קשורה
אנו המזרחים העובדים קמים בבוקר
הולכים לעבוד בעבודה שחורה דרך כוח אדם
חוזרים הביתה ואין לנו כוח להתרגש, אנו צריכים לשרוד.
שאלתי משהו שמבין בעניינים, אדם חברתי
והוא אמר שזה הצגה בשביל הבחירות כדי שיעלו במנדטים
ובכדי להשכיח את המצב החברתי והעוני הקשה והיומיומי
שאנו שרויים בתוכו, מנותקים מעצמנו כעבדים
כולם מדברים שלום או מלחמה או על שניהם
אבל אף אחד לא מדבר על עניינים חברתיים

שכר, תנאים, פנסיה, זכויות עובד, כבוד, משפחה
 ההתעללות של הביטוח הלאומי והבירוקרטיה באזרחים
 וראש הממשלה היה צריך מלחמה קטנה
 כדי שיוכרו אותו
 ראש העירייה בת"א חבר של שר הביטחון ובעלי ההון
 אמר ואומר לנו לתושבי דרום ת"א ולצעירים
 שנלך לגור בדרום בנגב ובבאר שבע
 ובשכיל מה, שגם אותנו ינטשו, ויזניחו ולא יבנו מקלטים
 אבל לי יש מזל, אני גר בשכונת "ניו ארלם שיקגו החדשה"
 היא נווה שאנן (התחנה המרכזית) בדרום ת"א, יותר גרוע מעזה
 וזה גוש בטון ענק, פיל לבן, שיכול בכיף לשמש מקלט אטומי לפילים
 אני נגד קסאמים וטילים, אבל אם כבר זורקים משהו על ת"א
 שיזרקו עלינו לגאול אותנו מסבלינו, זנות, סמים, זיהום אויר, קרינה
 פיזי בינוי כפוי בלי פיצויים למזרחים וגועל נפש של תוכניות בנייה
 ובינוני אני חושב שרק כך נוכל לקבל פיצויים הוגנים.
 בבחירות הפנימיות בעבודה לפני כמאתיים שנה
 אנו הפגנו מול ברק במגדלי אקירוב, פרץ שלח אותנו,
 ברק קרא לפקחים של ראש העירייה, דון חולדאי
 והם נתנו למובטל, אחד המפגינים, קנס של 650 שח
 על שלט "ברק עדיף שתישאר בבית".
 בגלל שברק הוא "חברתי" ו"סוציאליסט"
 ברק כנראה לא רוצה להישאר בבית, וגם אולמרט
 ובגלל הסקרים פרצה המלחמה - "מלחמת הסקרים".
 המלחמה הזאת לא נוגעת לי
 אין לי מילה, אני טפוט, אני אויר
 אני עובד שחור ואני לא בהיר.

איך תקראו לזה / טל כהן בנור

תקראו לזה מלחמה
זה עדיין כיבוש
תקראו לזה צדק
זה עדיין כיבוש
תאמרו זה שלנו
זה עדיין כיבוש
תאמרו לאלוהים היו כוונות
תקראו לזה אמונה
זה עדיין כיבוש
תקראו לזה טמטום
זה עדיין כיבוש
אל תקראו לזה כיבוש
זה עדיין כיבוש
תאמרו שמאל,
תאמרו ימין,
תאמרו מדינה,
זה עדיין כיבוש,
עכשיו תמשיכו לחיות,
כאילו כלום.

עזה, איציק רנן

* / אהרון לוין

קור	מה הט
אי השי	עם לב
רה יוסי	תוב שי
פו ל	רה בי
נוד ברא	מים כא
שיהם,	לו.
ותו	
לא.	השי
	רה לא ת
כו	קים לת
לנו מש	חיה את המ
ת"פים במל	תים.
חמה הזו.	
	השי
	רה לא תע
	קם את כנ
	פי המטו
	סים.
	שר הביט
	חון לא י
	שוב בו ממל
	חמתו מ
	שום שק
	רא בבר
	כט או בויל
	פרד אוון.

*** / בעז יניב**

הם יִדְעוּ אֶת זֶה כְּשֶׁהֵם נִכְנְסוּ לְשֵׁם
הם יִדְעוּ אֶת זֶה כְּשֶׁהֵם יֵצְאוּ מִשֵּׁם
כָּלֹמֶר חֲלָקִים
חֲלָקִים יִדְעוּ אֶת זֶה מִשֵּׁם
חֲלָקִים יֵצְאוּ מִשֵּׁם
חֲלָקִים
כָּלֵם אָמְרוּ אֶת זֶה לִפְנֵי שְׂנֵכְנְסוּ לְשֵׁם
כָּלֵם אָמְרוּ אֶת זֶה שֵׁם
כָּלֵם
כָּלֹמֶר חֲלָקִים
עוֹד יִגִּידוּ אֶת זֶה
כָּאן
וְהַבּוֹשָׁה עוֹד מְסַתֶּרֶת
אֵי שֵׁם

רקפת וינר עומר

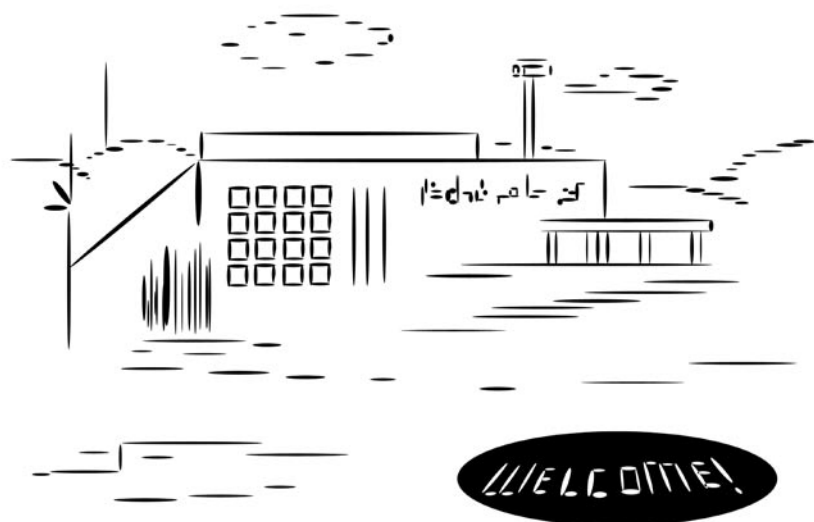
קולה ומכנסים / יוסף עוזר

בשבוע בו חלה פרשת וירא
בשגרה שרה את הגר וישמעאל
נפצע הילד עלי ג'און'אריש בן ה-7
מכדור פלסטי
ישר אל תוך המח
עלי ג'און'אריש הפך לצמח
בבית החולים הישראלי גסס יומים
מלאך המוות שבא
לא הראה לאמו באר מים

ובשבוע שחלה בו פרשת תולדות
את עלי ג'און'אריש פרקו חלקים
לילד בן 15 חלקו את הכבד והראות
אמו אמרה בשדור
הילד קם ובקש קולה ומכנסים
אבא של ג'און'אריש אמר שיתנו חלקים גם ליהודי
רק אתמול חלקו חיל יהודי לערבים

ושיר משגע לכתב
אולי כך לאט בעדינות
נעשה את חלופי האזרחים
פלשתינים מחלקים של יהודים
ויהודים מחלקים של פלשתינאים

ושרה אמינו והגר אמן
יהיו מבסוטות בחלקן
ונשתה קולה וגם גלבש מכנסים

אוהד מרומי

חינוך / שלומי חסדי

במלחמה שאחרי המלחמה הבאה
אנשים יחלכו עירמים
ניצוץ האהבה יבער
בחפז כל המלחמה
עם רדת ערב
אפל
נטול צלילי
גאון.
בקרן הרחובות המקבילים לעירייה
יעמדו בנדאי נשים,
לבושות כהלכה, שפתותיהן דם,
יפתו את העוברים שלא
תמיד
שבים.

השירים מתוך הספר "האקדמיה ללשון מגומגמת",
הוצאת עמדה-כרמל.

1.0 / עמיחי שלו

במלחמת עזה 1.0
ישבנו כל היום מול הטלוויזיה
מביטים בעיניים כלות בשמות
הנופלים
מקשיבים לקצב המונוטוני של
ההקראה
שואלים עצמנו מתי יקריאו את
האחרון.
כולם נשמעו כמו שמות אחרונים
אף אחד לא היה אחרון

דיבור של משתתם / פיל אוקס (1965)

נוסח עברי: יהושע סימון

הו, אני נער ישראלי משכונה ישראלית לא משהו מיוחד
אני מאמין באלוהים, בקצינים הבכירים ומפחד מאחמדינג'אד
וכשבא זמני לשרת, כולם אמרו ש"ערבי טוב זה ערבי מת"
אבל כשהגעתי ללשכת הגיוס אני אמרתי את האמת:

פזמון:

הסמל, אני רק בן שמונה עשרה, עם תוספתן מגורה
ואני אוהב למרוח שפתון
יש לי עיני חפרפרת, על הגב חטוטרות, ומשאף אסטמה בהיכון
תבין שיש לי פרנסה ויש לי נערה, ויש לי דודה נכה עם שיגרונ
אני לא טיפשוון, אני הולך לתיכון
ועובד במתקן ביטחון

יצאה לי חוליה והגב שלי גמור
אני אלרגי לפרחים וחרקים
וכשעלי עף פגז אני נהיה כולי מוגז
ואני מכור גם למלא סמים
יש לי דכאונות, לא מגיע לבהונות
בקושי רב נוגע בכרכיים
ואם אלי האויב מתכנן להתקרב
אני מיד אתעטש פעמיים

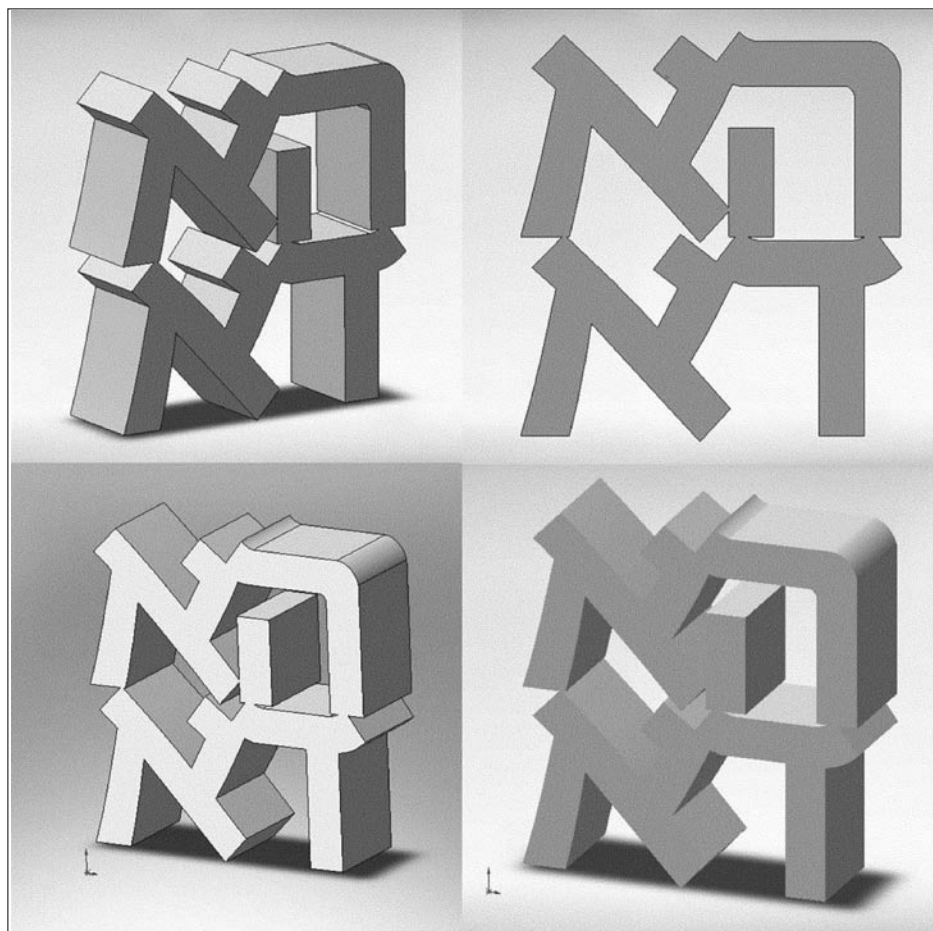
או אני שונא את נאסרללה, שימות אינשאללה
אבל תבין דבר מרכזי
שמישהו צריך ללכת לשם
והמישהו הזה זה לא אני
אז באמת בהצלחה, תן להם טעימה
מנחת זרועך

ואם קרב תמציא אי פעם, כזה בלי מוות, כאב ודם
אני מצטרף בשמחה

SETH

סח' מובקמו

ענבל שמראוס

רן צורף

בשעה 12:00 בצהריים מתארגנת בחצי-ספונטניות הפגנה מחוץ לשער הכניסה של אוניברסיטת בן-גוריון. המפגינים הם כ-30 סטודנטים. מספר שווה של נשים וגברים. הם קוראים קריאות נגד המלחמה ומחזיקים שלטים עם תמונות ההרס וההרוגים. מגיע שוטר. הוא מודיע שצריך לפזר את ההפגנה. מספר מפגינים דורשים ממנו הסברים ומחליטים לסיים את ההפגנה. השלטים מקופלים. אנחנו מתפזרים. כ-20 אנשי יס"מ, לבושי שחורים, קסדות לראשי חלק מהם, מגיעים עד לשער האוניברסיטה. אחד מהם מתחיל לדחוף מפגין מבוגר. מה קורה פה? מתחילה מהומה. יס"מניקים ושוטרים קופצים על כמה מפגינים, הודפים אותם לרצפה, גוררים אותם - "אתם עצורים". - "למה?" "התקהלות לא-חוקית, הפרת הסדר, הפגנה לא-חוקית" וגם - "אתה סמרטוט, עוד נכנס בכ".

עכשיו המפגינים בתחנת המעצר בעיר העתיקה בבאר-שבע. ארבעה מהם ערבים, אחד יהודי. חוקרי המשטרה רוצים לקרוא לי לחקירה. "תביאו את הישראלי". אנחנו צוחקים. צריך להסביר למה? בזמן חקירת אחד העצורים, נכנס מישוה לחדר ומכריז: "ערבי טוב זה ערבי מת". חוקר אחר אומר לעצור - "הם כולם שקרנים" - הוא התכוון לערבים או לעצורים? נראה לי שלערבים. אנחנו מואשמים בהמון הפרות של החוק - אף אחת מהן לא התרחשה במציאות. החוקר אומר לי שצעקתי "מוות לרוצחי התינוקות" - אף פעם לא אמרתי משפט כזה, אבל הוא באמת חושב שאמרתי את זה. הוא המציא את זה? זה מה שהוא מצפה שפעילי שמאל יצעקו? זה מה שהוא מצפה שערבים יצעקו? מאיפה משפט כזה מגיע? כולנו יושבים בחדר המעוכבים. אנחנו אמורים לבלות את הלילה במעצר. השוטר מודיע לנו שבמעצר יפרידו אותנו כי אסור שערבים (או בני מיעוטים) ויהודים יהיו במעצר ביחד - זה הנוהל. אז מה אם אני הכרתי כאן חברים חדשים ואני מעדיף להישאר איתם? לא מתווכחים עם נהלים.

בעשר בלילה אנחנו משוחררים. מישוה גילה שאנחנו חפים מפשע.

אבק הגנרל / נצר ג'מיל שעת'

כְּאֶשֶׁר יִחְלֶף הָעוֹלָם לְפָנֶיךָ
אֶל תַּעֲצָרֵנוּ,
אֶל תִּכְתֵּב סְפּוּר,
וְאֵל תִּגִּיד "הַפִּילוֹסוֹפִים עָבְרוּ לְפָנֶי"
זֶהוּ אֲבֶק הַגֶּנֶרָל הַחוֹלֶף
טוֹחֵן חֹטֵה בְּעֵינֶיךָ, שֶׁתַּעֲזוּר,
שְׂרִיעַב קוֹלְךָ לְאֹוִיר וְלַחֲזִיזוֹת.

.....

.....

כְּאֶשֶׁר יִחְלֶף הָעוֹלָם לְרַגְלֶיךָ
אֶל תִּבְיֵט בּוֹ
הֵן הוּא כְּמַטְחֹוִי הַשְּׁתַּנָּה!

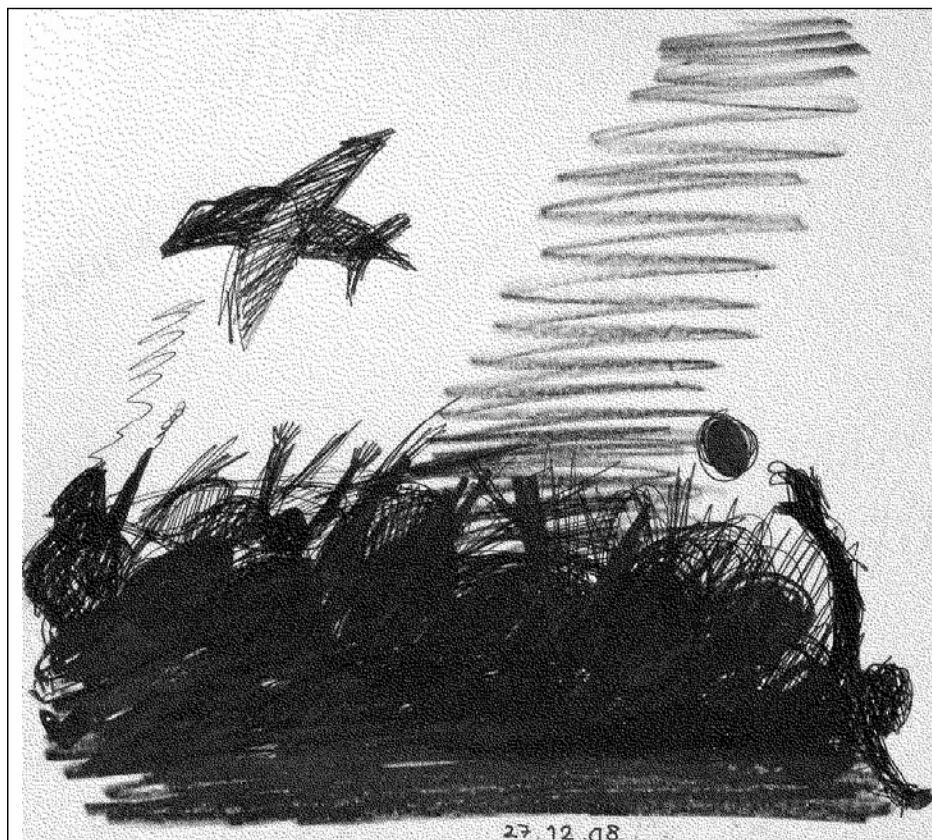
הוא מרים אל האופק את עפרו

אִישׁ בְּלִי מְרָכּוֹ,
בֵּין קִשְׁיּוֹת הַתַּקְוָה לְקִדְשֵׁת הַסִּכִּין
הַכְרִיז מִלְחָמָה עַל עֲצָמוֹ
וּבִדְרֹךְ לְנֶשֶׁק פָּגַעוּ נָהָר
בְּלִי אֶפִיק וְזִכְרוֹן.
הוּא בִקֵּשׁ אֶת רִשּׁוֹת הָעֵץ לְהִכִּין
מִבְתּוֹ סִירָה לְגִדָּה הָאֲחֵרֶת.
דִּבֶּר מֶה גְדוֹל מֵת עַל לְבוֹ.
עַל הַלֵּב אָמְרוּ קִבֵּר
וְעַל הַדֹּלֶת אָמְרוּ יַעַר
רַק הָאִישׁ לִבְדּוֹ אָמַר
מְשׁוֹרֵר מְרִים אֶל הָאֶפֶק אֶת עֶפְרוֹ!

מערבית: גיא רון-גלבוע

מתוך מטעם 16,

המשורר נצר ג'מיל שעת' חי בחאן יונס ברצועת עזה

הכרזת מלחמה, חגית גאון

שיר היועץ האסטרמגי / יעל ברדה

קמפיין זה יקר
מאות אלפים
מזעזע המצב
בסקרים
ונגמר התקציב,
לעוזרים
ודוברים
וברק לא סקסי
אפילו לא קצת
לא טרנדי
לא מנהיג
המנדטים בקנטים

הנה קמפיין זול
ופשוט
במקום שישלמו עליו התורמים
אפשר במיסים
טילים
מתקציב חיל האויר
בכל הערוצים
דברור ישיר
עשן במסגדים
גופות במקום מילים חרוכות
חיסול מערכות
גיוס מילואים
סיכון של חמש מאות אלף ישראלים
מיליון פלסטינים
אלף קילו שנאה
בשביל הסקרים

במקום מכון דהף
ואקטיב 2000
נגייס את
אדוני צבאות
אל הנקמות
כולם יודעים
שהציבור
לא מאמין לפוליטיקאים
כשהם מדברים
בחייאת
עדיף
כשירים
וההוא (הציבור) במקלטים
חשוכים
גומרים לדרום
ת'עסקים

אנחנו בעניינים של בחירות
של תכלס
ואין לנו סיכויים
חוץ מלייצר אויבים
במילא הקמפיין לא משלם
עזבו אותנו מהעניין הזה
של הדורות הבאים

מולדת 1 / ענת זכריה

הַאֲדָמָה מִפֶּתַח קִמְטִים
אַרְכִּים שֶׁל אֲכֻזָּה לְאֶרֶץ
הַקּו הַיֶּרֶק.

בְּעִיר הָאֲבוֹת לֹא רַחֲמִים
בְּסִמְטַת הַגְּבוּרָה וְהַמָּוֶן
"כָּל עֲרָבִי שֶׁנִּהְרָג אֶצְלִי
זֶה חַג" עַל קִיר חֲרֻסִּינָה לְבֹן.

אֶהֱלֶה צֶה"לִי נֶצֶב עַל כִּרְעֵי תִרְנַגְלָת
בְּחֶרֶשׁ אֶקְלִיפְטוֹס מְסִיד
אֶהֱלֶה נְטוּשׁ שֶׁל בֵּית
לְאִמִּי מִט לְנֶפֶל.

פַּעַם אָרְזוּ הָיָה
מַחְסוֹם שֶׁל חֶבֶל מִשְׁפָּשֶׁף
קָשׁוּר לְשֵׁתֵי חֲבִיזוֹת
לְצִדּוֹ עֶמֶד חֵיל, מִפְּהֶק
רַק לְפַעֲמִים.

דִּרְכִּים בְּקִיעוֹת בָּתִּים מְחֻרָרִים
כֶּכָּה נִרְאִית פְּרִיבִילְגִיָּה
שֶׁל צָבָא נָאוֹר.

גַּם הַבְּרוּשִׁים
בְּדָם מְתוּחַ מִכְתִּיפִים שֶׁק
מְלַמְּדִים אֶת הַשְּׂמוּטִים
מִשְׁמַעַת.

בְּנוֹה הָעֵדִין מִהִלְכוֹת אֵילוֹת
עַל אַחַת מִתְנַפְּל אֲרִיָּה
מִכְרִיעַ אוֹתָהּ מֵאַחֲזֹר
הָאֲחֵרוֹת מִמְּשִׁיכוֹת לֶאֱכֹל שְׁאֲנָנוֹת
וְאֵיךְ נִרְאָה אֲנַחְנוּ, הַמְדָּמִים
עֲצָמֵנוּ לְנִצְחִיִּים נִכְחָרִים
אֵיךְ יִשְׁפֹּט אוֹתָנוּ הַזֶּמֶן.

הָאֲרִיָּה שֶׁל מְלִנְיָקוֹב מֵתֵל
חִי "בְּעֵד אֲרִצָּנוּ"
שֶׁר לֹא בִקְרֵת אַךְ תוֹךְ
הַפְּנִמָּה.

כָּל הַזֶּמֶן יֵשׁ כָּאֵן רַחֵשׁ מוֹמְזוֹם
שֶׁל הוֹנָה שְׁאִינוּ בְּהִיר
לְנִמְצָאִים בְּתוֹכוֹ

וְהַמְצִיאֹת גּוֹזֶרֶת לַחַיּוֹת
בֵּין עִם בְּתוֹךְ וּלְצֵד
הָעֵתִיד הוּא עֶבֶר מִתְמַשֵּׁךְ

וְהַחֲלוֹם הַגָּדוֹל הוּא לְעֵבֶר
אֵת קוֹ הַסִּיּוֹם עִם הַיָּדִים
לְמַעֲלָה.

כָּאֵן עַל הָאָרֶץ
שְׁחֵרוֹר מִכָּר מִנְחַ מְנַקֵּר
מִיִּשְׁהוּ אַחֵר שֶׁר.

אשקלון / נעמה גרשי

אמא , רע לי כל כך
איך בשעתך הקשה
שכם אל שכם לא איתך
עם אויבייך המרים אני צועדת
וקול צעקתך חזק באזני מקול צעקתם
ובכייך, לא בכיים מפלח את אזני
גם בלילה, גם מכאן

ועלי להאבק להחרישו
עלי להאבק לחתור תחתיו
לא לשמוע רק אותו
לא לראות רק את פנייך פוחדות
אל מול עיניי

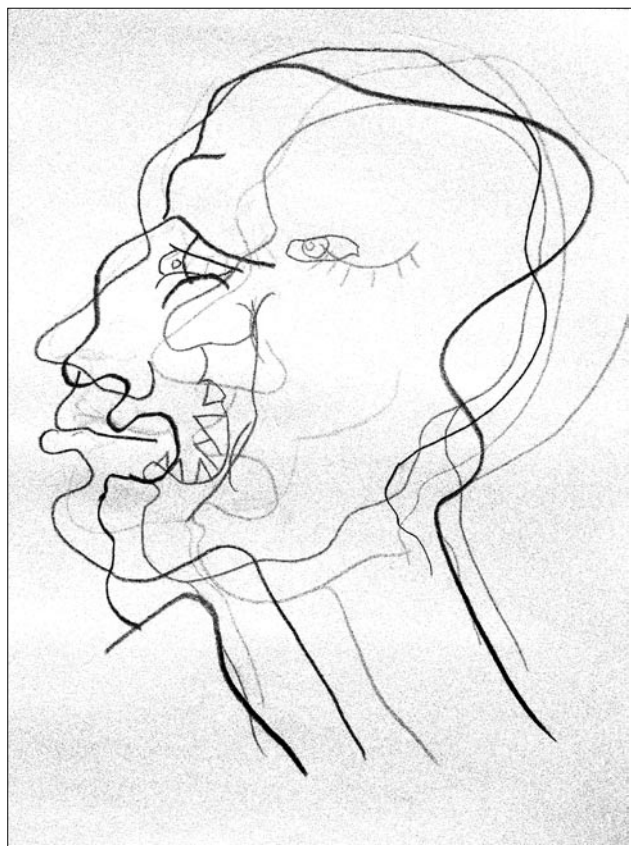
אוי אמא, אמא
האם את זוכרת את ג'יהאד,

שבנה ביתינו ואז בנה ביתו
ג'יהאד נמחה מדימעותייך
נמחה מזיכרוני

נמחה מזיכרונה הקצר
של העיר שהקיאה לעזה
את תושביה הערבים
ושלחה חייליה לכבשם
וקראה להם לשוב אליה לבנותה
והקיאה אותם בשנית, בשלישית
ושלחה את בניה לבנות בתיהם
על אדמת הרש, על אדמתם.

אוי אמא שלי,
עירי שלי אשקלון,

שכם אל שכם איתך לא אצעד,
לא אומר הינחמי, לא אומר הינחמי,
דימעותייך אמהל בדימעותיו של ג'יהאד
את בכיך, בבכי ילדיו ונכדיו
בבכי ביתו שנזרה לרוחות
בבכי ביתו שלא ידענו כי ניבנה
ולא ידענו כי נעזב
ולא ידענו כי ניכתש עד דק
ואת ענני האבק שלו,
לא אוויר,
את ענני האבק שלו
אנחנו נושמים.
אוי אמא, אמא,
הלוואי שיכולתי לומר לך דברים אחרים.

עידו מרקוס

עזה, אהובתי / נסלי ברוך

איבתיסאם, יא נפשי

כמה ילדות כמוך

יש

שנגזלה ילדותך,

נגזלו חלומותיהן,

נשדדה רוחן,

בעזה.

קול ישראל מירושלים / שירה סתיו

והרי החדשות ועיקרן תחילה
הקבינט לבטחון לאומי הכריע:
מבצע "עופרת יצוקה" יימשך
ישראל מעכבת את משלחת
הסיוע ההומינטרי לעזה
ראש הממשלה, אהוד אולמרט,
קבע: אין בעזה משבר הומניטרי
שרת החוץ, ציפי לבני,
יצאה לפריז
שר הביטחון, אהוד ברק,
עשוי לאבד את תנופתו האלקטורלית
וכעת לחדשות בהרחבה
בנימין נתניהו הודיע
ממשלה בראשותי תמוטט
את שלטון החמאס
עד כה נספרו שלוש מאות ותשעים
הרוגים פלסטינים
ושלושה ישראלים
עשרות נפגעי חרדה
הצופים מרותקים למשדרי החדשות
הרייטינג עלה
בבורסה נרשמו עליות שערים
הדולר מתחזק
והרי התחזית
גשם כבד עומד לרדת
צפויים שטפונות במקומות הנמוכים
הראות אפס
מטוסי חיל האוויר יקורקעו
הטנקים עתידיים לשקוע בבוץ
ולא יוכלו להתקדם אפילו מטר

קני התותחים יתמלאו מים
האש תכבה בו ברגע שתפרוץ
הרקטות יחלידו
הטילים ייצאו מכלל שימוש
הגשם ישטוף את הפנים
ולא יראו את הדמעות
אני מחזיר את השידור לאולפן.

שיר הלל לשר הבטחון לרגל המערכה האחרונה / רועי ארד

מבינים זה את זה -

שר הבטחון,

העניבה

*

הרמטכ"ל צובע שיער.

שר הבטחון

מרים טלפון לנחום ברנע

*

יותר טיפוש,

או יותר אכזר -

נוזל שטיפת ידיים?

*

טל קר המתייבש על זר

נבול

מתנת שר הבטחון

*

ואז בקוקטייל עם נוחי וסמי,

ידיו מלאות דם

עוזר הטבח

*

שלושה אויביו של שר הבטחון:

עוד שר בטחון,

כרסו, אני

*

לפעמים הוא שולח סמס

לבוזי:

מה אתה עושה?

*

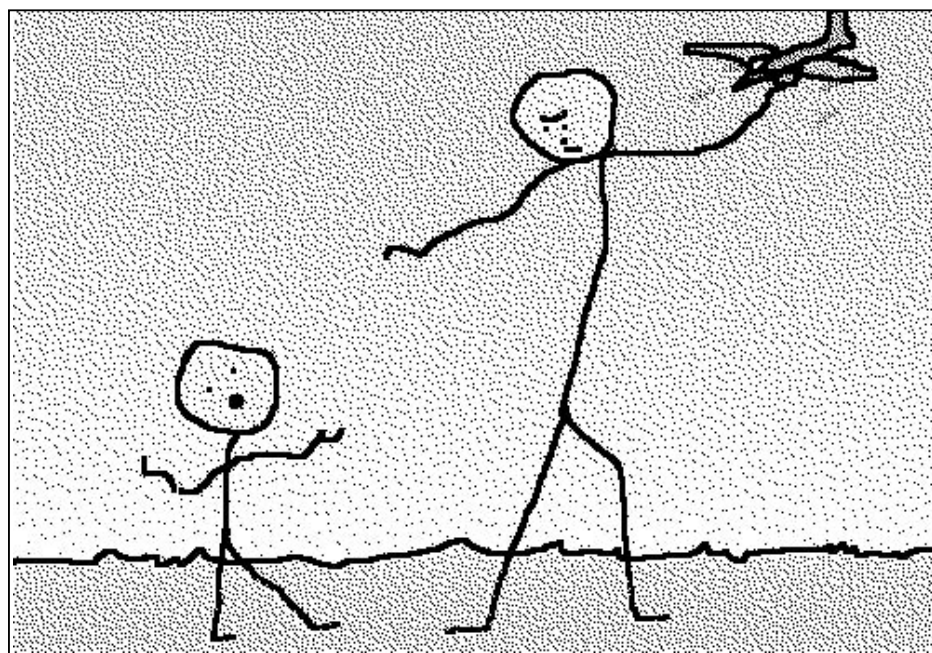
על צלחת העוף

שסיים שר הבטחון-

גרוגרת

*** / נמרווד קמר**

**בנק המטרות קרס
אובמה טלפן לג'ומס**

דו"ד גוס

* / יערה שחורי

חוף הים צרוב ביוני
אי אפשר להפריד גרגיר מבשר, חול מחול, איבר מגוף

חוף ים לבן
והעולם רואה ילדה אחת רצה
כל העולם כולו
תבררו אם ברגלים יחפות או בסנדלים
על מגבות או בצל שמשיה
תבררו את הריצה
וכל העולם רואה

מה יקרה לעולם כולו
לאחר שיכלו גבישי המלח והים
ולא יהיה מי שיכריע אם נאכלו שזיפים או ענבים
אם זו העונה
אם הבשילו הענבים

חוף הים כמו גיהנום
חול הים הופך למים
המים הופכים חול
ויבואו אלה על אלה

גם אם כל העולם רואה ילדה
כל העולם אינו רואה
וכל ישראל אינם ערבים עוד לדבר או לחצי דבר או לגרגר
של חול.

יוני 2006

שלושה שירי ילדים / מרחב ישורון

א.

כאן במחסום הה
אני יולדת
את בני
אם תראו את אהוד השמן
בבטן יש לו בן
תגידו לו
שלי כבר אין

ב.

שלוש כושילרבאק
כפול ארבע כושילאמק
פצצה מוסלמית בחירבה צפוף
המליטה קילו מלט
שפכה חול
יצקה מים
לשה לבטון
ועשתה צורה של ילד

ג.

בן ציון ואני

בנצי אמר אי
אני אמרתי אה
דיברנו על החמור
והוא לא בא

אז אמרנו שמש
ושמש עמדה בשמיים
אבל לא החמור
לא בשמיים
ולא באף מקום

אז החלפנו תפקידים
אני אמרתי אי
ובנצי אה

וחיכיתי וחיכינו
ובכיתי ובכינו

והוא לא בא
הוא לא בא
הוא לא בא

עזה כפרות

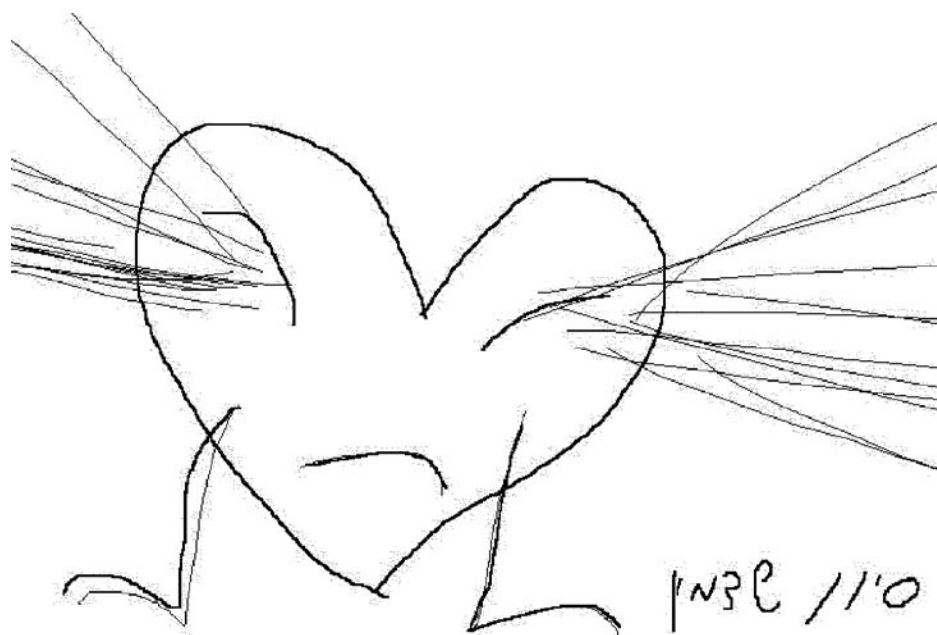
הילה לולו לין

וַאִיּוֹ לְכָל זֶה תִּקְנֶה / סְלִי לְמוֹנִיצְקִי

"כִּי אֲמַרְתֶּם כִּרְתֵּנוּ בְּרִית אֶת-מָוֶת וְעַם-שָׂאוֹל עָשִׂינוּ חֵזֶה"
(ישעיהו כח, טו)

והלב נשבר
ואין לכל זה תקנה
וכל הרך והחומל בעת הזאת נדם
אבני השפה נסדקות,
פרועות כטעם הדם
סירנות מכל החרכים חגות סביב
סביב והלב נשבר
וידינו קצרות מלכסות
כי במאכלת ידינו אוחזות
והלב נשבר, והמטוסים
סוב סוב מעלינו
(מי אנחנו) והלב נשבר
והבוקר מלא עשן
עשן בלב באוטובוס לעבודה
לב פית, לא לראות לא לדבר
ליד ההריסות רועד ילד
אחד בוכה,
ואין לכל זה תקנה

לשכב על האדמה ולכסות את הראש

סיון שדמון

מוח מפותח / רמי סערי

כברת דרך רצינית עשה החומו ישראלינגסים
מאז אותה ילדה קטנה בשתי צמות
שעמדה ושאלה את מה ששאלה,
אבל בגללנו וגם בגללה
וגם בגלל התפתחות המינים,
האבולוציה של הפוליטיקאים
והתיאוריה של דרווין,
יותר משנות דור אחריה
עומד גם אני, כבר שפורי, ושואל
את הרי הגעש, אתכם, את עצמי
ואת סטלה המגמרת: היתכן
שנקדת להתחלה הולכת שוב אחורה?
שכל יצירתי היא טיטה לשיר הזה?
שהחתול המסרס מאחזת הפריץ
נהפך במאה אחת
לצ'יאנה של המזרח התיכון?
ושלום, חס ושלום,
יתבקבק כמו מי השופכין של עזה?
ומול כל הפצועים, ובין ההרוגים,
עם מח מפתח, ככלות כל השנים,
אפלו הגדולים ואף החכמים
עומדים ושואלים ולא מוצאים תשובה.

(מתוך "טבעות השנים", הוצאת הקיבוץ המאוחד, 2008)

הפסקת אש

עדו בר-אל

אני שר / תופיק זיאר

מחצית חיי אתן למי
שיעלה חיוך על פני תינוק
בוכה
את מחציתם השניה אתן לשמור
על פרח מלבלב
לבל יאבד
ובעקבות השיר אלף שנים אצער
ואלף ואדיות אחצה
גם אם תקשה הדרך
אפליג בים סוער
ללקט לי בושם
על חופי ה'ילך
אני האנושות בגיהנום של האדם -
כיצד אשקוט
כשנשפך הדם?
לחיים אשיר
להם הקדשתי את כל שיריי
כי שיריי
הם כל מה שבידיי!

תרגום - חנה עמית-כוכבי, 2004

ONE!

TWO!

THREE!

FOUR!

WE DON'T NEED YOUR FUCKING

WAR!

נהרגה בעזה / רוני הירש

אולי נהרגתי היום
אִינְנִי יוֹדַעַת
הָיוּ אֵי תְּפִיפּוֹת בֵּין דְּוֹוֹחִי
רִשְׁתוֹת הַחֲדָשׁוֹת הַבִּינְלָאמִיּוֹת
אולי נהרגתי היום בְּעֶזֶה
הַתַּחֲבִקְתִּי עִם הַמְשַׁפָּחָה וְהַסֵּתֶכְלָנוּ בְּשָׁמַיִם הַכֶּחָלִים
אַחֵר נְפֻצָּנוּ, אוֹלִי אֹז וְהַ קָּרָה
וְאוֹלִי עוֹד הָיִינוּ יַחַד
תְּזַרְתִּי לְעֶבֶר
הַמְלַחֲמָה עוֹד הָיְתָה לְפָנֵינוּ
אִינְנִי יוֹדַעַת
בְּאִיזוֹ אַחַת נִהְרַגְתִּי
אוֹלִי זוֹ הָיְתָה מְלַחֲמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה
וּמִטּוֹסִים אִיטְלָקִיִּים הִפְצִיצוּ אֶת תֵּל אָבִיב

יורש העוצר / אורית גידלי

1

גופך נגר על המטה. ימים טובים. ורק שערך המתאריך עוצר מבצעי לשמח. השבוע למדת ללכת. עוד מעט כבר תוכל לעלות בהר המוריה, אחיך ישמאל לצדך. ומי מכם יוסיף ויעלה עכשו כשאין איש וולתכם, להציע תחתכם את האיל. בני שלי, איך אינני ממלטת אותך, נותנת לזמן לעבר, לשער להתאריך, ליד שלך להכרך על ידי מתוך שנתך. מגיש עור אחרי הפטמה אני מציעה לך חלב, מזה עליך נסכי חובה.

2

ומה לחזקה ולשערך שיתקצר לבלי קוקיות, לבלי ידים הלופפות קוקיות, יתקצר כמו הזמן מכאן ועד הצבא, ועד תלמלי הטלפון הפתוח בכל השעות, שכמו תלמלי בנות ילטפו ארכים בידי.

3

אל תשתה, יורש העצור שלי, ממיי המריבה. הם צבים את בטני, את בטנה של אחרת שבנה נהרג בהפצצה. היא בקשה שיצילו את בנה

השני שנפצע, אבל הבטון, אבל החיל (פליטי מחנות שוה מחנות פליטים, ערמה של מה נהיה אם לא נהיה חזקים), אבל ורימת הדם שנעצרה רק בעיניה, שקפאו לאט עם הילד.

4

אל תקח, יורש העצור שלי, חלק בהפגזה, אל תקח את מדי אביך הריחניים מכביסה, אל תטעה לזהות בהם דבר שאין בו סכנה, סבון נטול סבון, אלימות נטולת כונה. ריחם שהיה פעם ריח זית נעקר כדי לפנות מקום לדריסה, שלא תהא לך בה רגל.

אל תקח יורש העצור שלי חלק אפלו בקולו של אמך, שהיא מהפסת
 ואינה פורצת את גבול ביתה. הקירות סכים עליה, סכים על ידיה
 הסכות על עיניה שנעצמו הבקר אל מול העתון פשראתה מה
 שראתה. אפלו בה אל תקח חלק, השאר אותה בביתה ועזב אותה
 שנטרפה בינתה, אחרת כיצד להסביר שהיא פבושת מתיקותך,
 אינה קמה לעשות דבר.

לאוהד זהבי / איתמר מן

מוזר לחשוב עכשיו על ההרצאה שלך במכון הצרפתי ביום שישי האחרון.
דיברת על קטסטרופות על בד הציור.
הראית איך פראנסיס בייקון צייר את רצח רבין הרבה לפני.
סיימת לדבר ויצאנו לעשות קניות בשוק.
אכלנו מרק שעועית בכרם.
עמר לבש אפודה בצבע בורדו.
לא הלכנו להפגנה בשדרות בן ציון.
ההודעה בפייסבוק נשתכחה מלב.
דיברת על קטסטרופות בלב ים ודיברת על ויליאם טרנר.
ספינות מתלקחות באש: אדום וזהב בסערה של אפור.
ספינות טרופות כמו המודרניות.
"לא דברת על קבר האחים" התריע עדי אופיר.
עם אגודל מעוקל.
עם יד באוויר.
קטסטרופות על הבד בבלו אותנו הפסקנו לחשוב על גופות חרוכות.
ואכן למחרת גופות נחרכו.
טרנר צייר ספינות מתלקחות עוד הרבה לפני הטבח בעזה.
דברת על אש בלב ים והצבא הבעיר ספינה של תרופות.

יעל בדרשי

הילד הבוכה / אפרת מישורי

העולם הוא ילד בוכה לפני.

לפני שהייתי ילדה בוכה,
לפני שהייתי ילדה,
היה העולם ילד בוכה,
היה העולם.

העולם הוא תינוקת קטנה לפני.

לפני שהייתי תינוקת קטנה,
לפני שהייתי תינוקת,
היה העולם תינוקת קטנה,
תינוקת קטנה לפני

עזה I / מתי שמואלוף

עזה יא ג'מילה (יפה)

עזה יא מסעודה (מאשרת)

עזה יא חמאמה (יונה)

עזה יא עזיזה (יקרה)

עזה יא לולו (פנינה)

עזה יא ג'והר (יהלום)

המילה עוד תחזור לאיתנה.

* / אורן קטון

אמר הרמטכ"ל: בעזה ייסדתי את מדינת היהודים.
אמר שר הביטחון: כל פצצה מנדט.
שרים הילדים בנתיבות אימי אפתה לביבה לי.
שרים ילדי חמאס סביבון מעופרת יצוקה.
אמרה הלהבה היהודית לבשר ארור אתה מכל אשר על פני
האדמה
מות תומת. אמר הבשר: אני טובע בים אתם אומרים שירה.
שרים הילדים בנתיבות אימי אפתה לביבה לי
שרים ילדי חמאס סביבון מעופרת יצוקה
אנשי צבא עושים מלחמות, משוררים כותבים שירים.
בימי מלחמה האלכוהול בזול ויש נושא לכתובה
קציני צבא מקבלים עיטורים וצל"שים, הרוגים הופכים שהידיים
וירגיל והומר כותבים שירים
נפלאים. לא נכונה הקלישאה על התותחים והמוזות
מגיין ההרוגים לא ייספר מרוב, גם לא מגיין השורות הכתובות.
שרים הילדים בנתיבות אימי אפתה לביבה לי
שרים ילדי חמאס סביבון מעופרת יצוקה.

הרגתם אותי הרגתם אותי אני לא חי אני מת הרגתם אותי
אתם הורגים אותי הרגתם אותי אני מת הנה תראו אותי אני
מת הרגתם אותי הרגתם אותי הרגתם אותי אני מת.

חאן יונס / מל ניצן

החתול יגזף ויגלה למרפסת,
השוריטה על ידו של ילדי תנשק,
אך בנג הקטן מכיר בהלות
שלא ימחו בנשיקה.
גאות המשפחה! רק בן שנתיים
וכבר יודע לצעק לאמא שתתכופף
כשטסות היריות אל תוך הבית.
החלון שממנו תבוא הרוח -
סגר אותו ושכב לנוח"
אתה מצטט, אבל קליעינו היעילים
חודרים דלתות, כתלים,
שמשות. ברוח מתנדנד עכשו
השלט הירוי שבו התרעת בתמימות:
שימו לב! כאן גרות משפחות!
انتبهوا! عائلات تسكن هنا!
Attention! Families live here!
ומן הדודים המנקבים נגרים
המים על לחיי הבית.

החי / יחזקאל נפשי

יֵלֵד קֶטֶן
שָׁדְמוּ חֲקוֹק בְּבִשְׂרוֹ
אֶלֶף אוֹתִיּוֹת
וְכָתֵב רְשׁוּמִים בְּשָׁמַיִם
הִבִּיט לְמַעַלָּה
לְבָרְכָהּ חֲלוּמִית
מוֹדֵעַ לְעֲבָדוֹת
וְהוֹדָה.
שׁוֹב חָסוּ עַל חֲיֵיו הַבָּקָר.

בְּמִלְחָמָה כְּמוֹ בְּמִלְחָמָה / נוֹיִת בְּרָאֵל

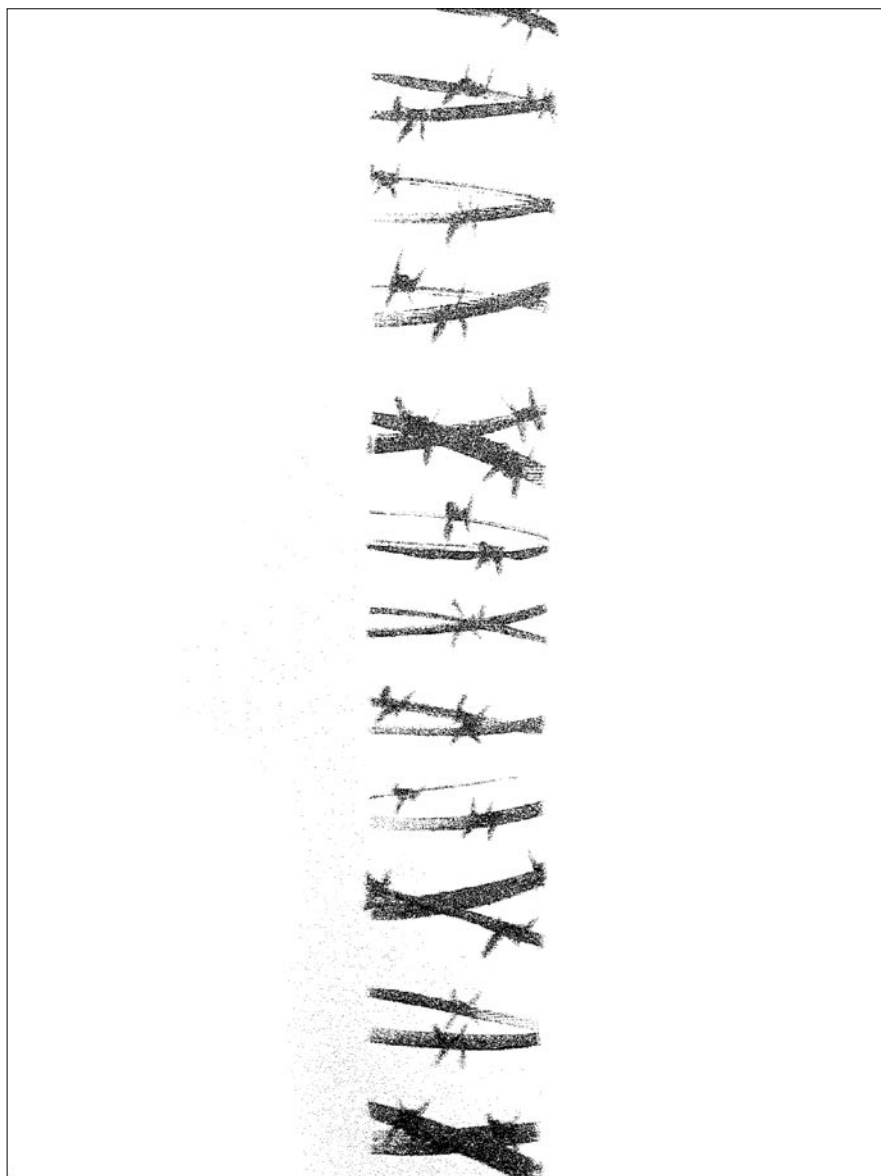
זְנוּבוֹת הָעֵשֶׂן שֶׁל הַטִּילִים
מְעַרְפְּלִים אֶת הָעֵינַיִם
בְּזִמִּים בְּהִירִים.
מִי מִבְּעִיר אוֹתָם?
הָרוּחַ נוֹשֶׁבֶת בְּכִיוּן אֶחָד -
עַד הַסּוֹף. הַסּוֹף בְּכָל בֵּית.
הַסּוֹף הוּא יֶלֶד מְבוֹהָל
תַּחַת הַשֶּׁלֶחָן.
אֲבָל בְּקִלּוֹת אֶפְשָׁר לְהַפְרִיז בְּמַחְבּוּאִים.
לְהַתְחַבֵּא גַם אַחֲרֵי שֶׁנִּגְמַר הַמִּשְׁחָק
עַד שֶׁאֵין בְּרַחוּבוֹת אַף אֶחָד שֶׁיִּצָּעֵק.
עַד שֶׁאֵין מֵאַחֲרֵי הַסְּלָעִים מִי שֶׁיִּפְתִּיעַ.
קוֹצִים אֵינָם נִבְהָלִים מִהָאֵשׁ בְּשָׂדֶה.
אֶפְשָׁר לְהַצְטִיד בַּהֲגִיוֹן שֶׁל שְׁמִשׁוֹן
כְּאֶשֶׁר עָשׂוּ לִי בֶן עֲשִׂיתִי לָהֶם
אֶפְשָׁר כָּכָה גַם לְהַתְנַחֵם.

אַחֲלָם / נִטְעָנִי בְּרָאוֹן

בְּחַיִּיָּהּ וּבְמוֹתָהּ נִשְׁאַה אַחֲלָם מִשְׁג
וְלֹא הָיָה לָהּ מִשְׁג
שֶׁהִיא לְגִמְרִי הִיא.

בֵּת חֲמֵשׁ וְחִצִּי
בְּשִׁמְלָה מִפְּשֵׁלֶת נְקוּבָה
בְּסִמְטוֹת הַמְּפִיחוֹת
הוֹפְכֹת
לְאֵט
לְנוֹף

בִּשְׂרָה וּדְמָה
הַחֲזִיקוּ בְּמוֹפֶשֶׁט
וְהִיא עֲצָמָה
הִלְכָה
הַצֵּטְמָצְמָה
רַק
שָׁמָּה
נִשְׁמַר כְּמוֹ
שֶׁלֶד

פאהד חלני

67 משוררים ואמנים נגד המלחמה בעזה

קריין מנדלוביץ', אהרון שבתאי, ערן צלגוב, אבי בוחבוט, איימן אגבריה, תומר גרדי, הרולד פינטר, יערה שחורי, דריה קסובסקי, רועי רוזן, שמעון אדף, סלמאן מצאלחה, צאלה כץ, גל קינן, רשמי שרמה, אסנת איטה סקובלינסקי, יונתן פולק, ינאי ישראלי, חן כהן, טל כהן בכור, איציק רנרט, אהרון לוין, בועז יניב, רקפת וינר עומר, יוסף עוזר, אוהד מירומי, שלומי חסקי, עמיחי שלו, פול אוקס, יהשוע סימון, סת' טובקמן, ענבל שטראוס, רן צורף, נצר ג'מיל שעת, חגית גאון, יעל ברדה, נטלי ברוך, ענת זכריה, נעמה גרשי, עידו מרקוס, רועי ארד, שירה סתיו, נמרוד קמר, דויד גוס, יערה שחורי, הילה לולו לין, מרחב ישורון, טלי לטוביצקי, סיון שדמון, רמי סערי, עדו בר-אל, תופיק זיאד, אקטיב סטילס, רוני הירש, אורית גידלי, איתמר מן, יעל בדרשי, אפרת מישורי, מתי שמואלוף, אורן קקון, טל ניצן, יחזקאל נפשי, נוית בראל, נטעלי בראון, פהד חלבי

מעין, אתגר, מארב, דקה, סדק, גרילה תרבות

انسحبوا!